**Dosarul nr.1-74/24**
**1-24037215-32-1-04042024**

**S E N T I N Ţ Ă**
**în numele Legii**

**14 iulie 2026**
**or.Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefier Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Iurii Melnic, Natalia Crețu
Avocaților Andrei Starîi, *****i
Interpretului Valentina Leca

a judecat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***în procedură generală,*** cauza penală privind învinuirea lui

*****, a.n.*****, c/p *****, domiciliat în mun.*****, comuna *****, str.***** 8, cetățean al R.M., studii superioare, nesupus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin (3) Codul penal al RM,

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 26.06.2024-14.07.2026.
Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Natalia Crețu a solicitat de a-l recunoaște pe ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Codul penal și în baza normei menționate, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art.90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate inculpatului********** de suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Pe durata termenului de probațiune, în temeiul art.90 alin.(6) lit.a), b) și g) din Codul penal, de obligat inculpatul: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau despre orice deplasare care depășește 5 zile; să participe la programele probaționale. A aplica în privința inculpatului**********, în scopul asigurării executării pedepsei măsura preventivă neprivativă de libertate - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței. A încasa de la inculpatul**********, în beneficiul

statului, cheltuielile judiciare în cuantum total de 320 lei, reprezentând costul efectuării expertizei judiciare medico-legale primare în baza documentelor medicale prezentate pe numele lui ***** realizată de Centrul de Medicină Legală, conform raportului de expertiză judiciară nr.202402D0042 din 13.01.2024. Corpul delict - suportul optic de tip „CD-R”, ridicat de la partea vătămată ***** Caluta și anexat la cauza penală prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte din 28.01.2024, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toata perioada de păstrare a acesteia. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** Caluta de admis în principiu.

Avocatul *****i a menționat că vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, astfel în corespundere cu prevederile exprese ale art.51 alin.(4), art.390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ***** urmează a fi achitat pe motiv, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și latura subiectivă. A solicitat respingerea acțiunii civile, motivând că nu au fost prezentate bonuri fiscale care să confirme achitarea cheltuielilor de tratament, prejudiciul moral pretins nu a fost probat, iar cheltuielile pentru asistența juridică urmează a fi respinse ca fiind excesive. În ceea ce privește cheltuielile judiciare, a lăsat soluționarea acestora la discreția instanței.

**Partea descriptivă**

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

**A C O N S T A T A T:**

***Situația de fapt reținută de instanță.***

Inculpatul *****, la data de 26.11.2023, ora 01:30, aflându-se în incinta localului „*****”, situat în satul*****, având scopul comiterii unui act de huliganism, acționând cu intenție directă, exprimând o vădita lipsă de respect față de societate, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale huliganice, în prezența mai multor persoane, în rezultatul unui conflict spontan apărut între dânsul și ***** din motive neînsemnate, a luat un scaun cu care i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202402D0042 din 13.01.2024, plăgi deschise multiple ale capului, plăgi contuzinate regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

***Probatoriul administrat în cadrul cercetării judiciare.***

**1.** În ședința de judecată, inculpatul *****, fiind audiat a declarat că, vina nu o recunoaște, pe data de 25-26 noiembrie 2023 se afla la „*****” situat în***** la nunta unui prieten, era afară cu doi prieteni***** la fumat, brusc a apărut *****, s-a apropiat de ei și a început să îi înjure cu cuvinte necenzurate, să-i amenințe, atât pe el cât și pe prietenii săi i-a spus să nu vorbească urât, el continua, ei s-au dus în sală cu ***** era

beat și nu aveau cu cine vorbi. La intrare în sală ***** le-a blocat ușa și nu a dorit să le dea voie în sală, au intrat în sală, el a intrat din urma lor și continua cu amenințări, a vrut să i-a loc la masă și el l-a amenințat, i-a spus că acuși îl taie, el s-a apărat a luat un scaun și l-a lovit. La întrebările avocatului a comunicat că, afară a fost numit cu cuvinte necenzurate de către *****. A venit și i-a amenințat vorbea în rusă. La organul de urmărire penală a declarat că i-a numit cu cuvinte necenzurate, a fost sancționat pentru aceasta. ***** era în stare de ebrietate avansată, de aceia au dorit să intre în sală. Afară a fost îmbrâncit de ***** și acesta i-a cerut 3500 euro pentru că l-a lovit. După ce l-a lovit nu s-a oprit muzica, nunta a mers mai departe, doar că a venit un prieten l-a luat pe ***** într-o parte și atât. La întrebările procurorului a comunicat că, cu ***** se cunosc de mai mult de 10 ani. Ei erau afară la fumat,*****a venit pur și simplu din senin și a început a-i numi pe ei cu cuvinte urâte.*****nu i-a aplicat lovituri doar la tras. În mână nu avea careva obiecte. I-a aplicat lovitura cu scaunul, a vrut să se așeze pe scaun el era lângă el și iarăși l-a amenințat, a făcut-o din reflex, el l-a amenințat l-a apucat de mâna a fost o autoapărare. Nu s-a gândit la consecințe, s-a gândit la autoapărare. Pe ***** după ce l-a lovit nu a căzut jos, continua, el s-a dat într-o parte. Nu poate spune câte persoane au văzut conflictul, poate două persoane. După lovitură i-a curs sânge din frunte. Ambulanța a fost chemată de cineva din prieteni care erau acolo, el s-a dat într-o parte, pentru că*****era agresiv în continuare.

**2.** Necătând la faptul că inculpatul ***** nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este deplin dovedită prin următoarele probe.

**3.** În ședința de judecată partea vătămată ***** a declarat că, în luna noiembrie 2023 a fost în calitate de oaspete la o nuntă în localul „*****” situat în r-nul Ialoveni pe malul drept al iazului din***** În timpul nunții s-a distrat, a mâncat și a servit băuturii alcoolice, la un moment aproximativ pe la orele 24:00-01:00 fuma afară și între el și ***** a apărut un conflict verbal, nu-și amintește motivul deoarece servise băuturii alcoolice, apoi s-a început o altercație între ei și s-au împins reciproc. La un moment ***** s-a întors în sală și el a intrat după el, acolo a continuat altercația între ei, la un moment l-a împins pe ***** și acesta a căzut. Ridicându-se ***** a luat un scaun în mână, nu a reușit să reacționeze și a primit o lovitură cu acest scaun în frunte, a sângerat, a fost chemată ambulanța și a plecat la spital. La întrebările procurorului a comunicat că, în timpul altercației în sală erau persoane, nu știe cine a văzut conflictul. Se afla lângă masa la care era invitat. La întrebările avocatului *****i a comunicat că, din câte își amintește conflictul verbal a fost început de ***** acesta era servit, inclusiv și el tot. A văzut că a servit băuturii alcoolice deoarece se aflau la aceiași masă. A fost lovit o singură dată cu scaunul în cap. Susține declarațiile date la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată. Nu-și amintește dacă au fost și alte loviturii, posibil că da. Conflictul dintre ei s-a prelungit afară prin altercații și împinsăturii. Lovitura de bază a fost cu scaunul, susține că alte loviturii nu au fost, la urmărirea penală nu a fost înțeles corect. A fost sancționat cu amendă pentru faptul că l-a numit pe ***** cu cuvinte necenzurate, amenda a achitat-o imediat. La întrebările avocatului Andrei Starîi a comunicat că, cu ***** nu sunt nici prietenii și nici dușmanii, comunică prin terțe persoane. Susține declarațiile date astăzi. Afară se afla un băiat pe nume *****și alte

persoane, nu le ține minte sau persoane pe care nu le cunoaște. În momentul conflictului verbal l-a numit pe ***** cu cuvinte necenzurate. Primul l-a îmbrâncit *****. Personal era în stare de ebrietate avansată. Nu ține minte cu ce cuvinte l-a numit pe *****, erau cuvinte necenzurate el la fel l-a numit.

**4.** Partea vătămată ***** după ce a fost audiat a solicitat examinarea cauzei penale în continuare în lipsa sa.

**5.** ***Martorul*** **********în ședința de judecată a declarat că, pe ***** îl cunoaște sunt prietenii cu ***** s-au intersectat la câteva evenimente. Pe 25.11.2023 a fost invitat la nuntă, în jurul orelor 01:00 noaptea împreună cu ***** și ***** erau afară la fumat la un moment de ei s-a apropiat *****, fiind în stare de ebrietate, a apreciat starea după mișcări, vocabular necenzurat. ***** când s-a apropiat i-a numit cu cuvinte necenzurate, dorind să evite un conflict s-au pornit spre ușa de la sala de evenimente. La întrebările procurorului a comunicat că, conflictul dintre ***** și ***** nu l-a văzut a aflat când se ducea acasă. ***** i-a povestit că ***** l-a tras de cămașă și pentru hărțuire fizică el s-a aparat cu scaunul. Nu i-a spus în ce parte a corpului a fost lovit cu scaunul. Lovitura cu scaunul a avut loc în interiorul localului. Nu a văzut ca la fața locului să vină poliția sau lucrători medicali. După aceasta cu ***** nu a mai discutat. Nu cunoaște dacă cineva a mai văzut conflictul dat. La întrebările avocatului Andrei Starîi a comunicat că, ***** a consumat în aceea seară băuturii alcoolice. Nu a solicitat ajutorul poliției pe faptul că ***** l-a numit cu cuvinte necenzurate. Cu ***** prima dată a interacționat la acel eveniment. ***** i-a povestit că ***** l-a bruscat, a dorit să-l lovească dar nu i-a spus dacă l-a lovit sau nu. Când au intrat în local au fost amenințări de hărțuire fizică de către ***** în direcția lui ***** „eu am să-ți arăt cine sunt și ce pot să fac eu”. ***** fără nici un motiv i-a numit cu cuvinte necenzurate. La întrebările avocatului *****i a comunicat că, ***** nu l-a numit pe ***** cu cuvinte necenzurate. Afară ***** l-a îmbrâncit pe *****. ***** l-a apucat pe ***** de haine, ei s-au dus în sală ca să evite conflictul. Starea de ebrietate a lui ***** nu era vizibilă. Cu cuvinte necenzurate au fost numiți el, ***** și Golban Marin.

**6.** ***Martorul*** ***** în ședința de judecată a declarat că, pe data de 25.11.2023 a organizat nunta, invitat a fost *****. Nunta a avut loc în localul „*****”, invitat a fost și *****, familia nu o ține minte. Totul a decurs bine până la un moment când ***** a servit mai mult și avea un comportament neadecvat și provocator. Fiind ocupat cu oaspeții a observat cum ***** șovăia în mers și a înțeles că*****l-a lovit cu scaunul în cap. După acest incident a avut o discuție cu*****care era indignat și a spus că așa ceva nu-i admisibil și și-a cerut scuze. A doua zi l-a sunat pe ***** și l-a întrebat dacă totul este bine și i-a spus că totul e ok în afară de faptul că este traumat și obijduit de cele întâmplate. Cu*****sunt cunoscuți buni cu ***** se cunosc de vre-o 6 ani. Pa ambii îi cunoaște ca oamenii la locul lor dar l-a uimit cele întâmplate. El a adunat informația de la persoanele din sală, deoarece era ocupat și a urmărit înregistrarea video. La întrebările avocatului Andrei Starîi a comunicat că, declarațiile date la urmărirea penală sunt amănunțite, acuma declarațiile sunt succinte. Comportamentul lui*****nu a fost un comportament normal dar a fost provocat. La întrebările avocatului *****i a comunicat că, incidentul dat nu a perturbat evenimentul. ***** se ducea după*****îl trăgea, dorea

să vorbească și se anina de soția acestuia. ***** a fost invitat de unul singur. A doua zi ***** a revenit la normalitate.

**7.** Ca mijloace de probă elucidate în ședința de judecată care arată, în coroborare cu declarațiile părții vătămate și a martorilor la fapta comisă şi vinovăția inculpatului, instanța de judecată reține inclusiv și:

• ***procesul-verbal de examinare din 28.01.2024,*** acțiune procesuală conform căruia obiectul supus examinării îl reprezintă două înregistrări video stocate pe un suport de informații CD-R, fiind stocate imagini privind momentul când ***** i- a aplicat o lovitură lui ***** în regiunea capului cu un scaun de culoare albă (f.d.54);

• ***procesul-verbal de ridicare a înregistrărilor video din 22.01.2024,*** acțiune procesuală prin care de la partea vătămată *****, pe un dispozitiv optic de tip „CD-R", au fost ridicate două înregistrări video efectuate la data de 26.11.2023 (f.d.52-53);

• ***corpuri delicte:*** două înregistrări video efectuate la 26.11.2023, în care sunt surprinse imaginii privind momentul în care ***** i-a aplicat lui ***** o lovitură în regiunea capului cu un scaun de culoare albă, stocate pe un suport optic de tip CD-R, ridicat de la partea vătămată *****, anexat la cauza penală prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte din 28.01.2024 (f.d.56);

• ***raportul de expertiză judiciară nr.202402D0042 din 13 ianuarie 2024,*** potrivit căruia s-a constatat că la examinarea medico-legală a documentelor prezentate pe numele cet.***** a.n.1992, s-au depistat plăgi deschise multiple ale capului, plăgi contuzionate regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.64-65).

**8.** În ședința de judecată a fost audiat martorul preluat de către apărare, *****care a declarat că, în anul 2023 a fost prezent la nunta lui***** care a avut loc într-un local din***** r.Ialoveni. A fost un conflict între ***** și ***** la care a fost prezent de la începutul conflictului. El împreună cu*****și *****erau în fața localului de ei s-a apropiat ***** care s-a vârât în discuția lor, îi numea pe toți cu cuvinte necenzurate. ***** i-a făcut observație că așa nu se vorbește ei tot i-au făcut observație, ***** nu se liniștea și au hotărât să plece înăuntru în local. ***** a intrat din urma lor în local, le ținea ușa, a intrat înăuntru și s-au așezat la masa lor, momentul din local nu l-a văzut, dar a auzit că ***** i-a aplicat o lovitură lui *****, pe ***** îl cunoaște demult, au mai fost cazuri cu el din ce cauză a și rupt legătura cu el. La întrebările avocatului Gortolomei Viorel a comunicat că, ***** era în stare de ebrietate avansată. Servise și ei dar nu erau în stare avansată. La început ***** îi numea urât pe toți, apoi personal la acela care îi făcea observație. Nu sărea la bătaie, dar se lăsa peste ei, ținea ușa, să-l împingă. Față de el*****nu l-a numit pe ***** cu cuvinte necenzurate. Evenimentul nu a fost întrerupt, muzica cânta. După eveniment personal pe*****nu l-a văzut. După părerea sa ***** a provocat conflictul. La întrebările procurorului a comunicat că, despre cele întâmplate a aflat din cercul de prieteni, chiar și de la *****. După incident a comunicat cu *****. Ce s-a întâmplat în sală a aflat strict din cele auzite.

***Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.***

**9.** În conformitate cu art.1 alin.(3) Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

**10.** Potrivit art.8 Codul procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

**11.** Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

**12.** La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății şi siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalității părților în proces”.

**13.** Potrivit art.6 alin.(1) Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

**14.** În corespundere cu art. 51 Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

**15.** Conform art.389 alin.(1) şi (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

**16.** La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

**17.** Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art.325 alin.(1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

**18.** În virtutea dispoziției legale indicate la art.384 alin (1) Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

**19.** Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

**20.** În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

**21.** Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1) din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia, însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

**22.** De asemenea, CtEDO a arătat că, obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

**23.** La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

**24.** Conform art.101 alin.(l) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

**25.** În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

**26.** Libera apreciere a probelor în procesul penal se referă la procesul psihic de determinare a conexiunilor dintre faptă şi urmări, fără a înlătura însă restrângerile determinate de valoarea probelor legale, procesele verbale încheiate au o putere devenită prestabilită de lege, dacă se coroborează cu situații de fapt ce sunt consemnate în cuprinsul lor.

**27.** Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea, existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a participat la comiterea ei şi la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei. Probele nu au o valoare dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face în urma examinării tuturor probelor administrate, ele nefiind ierarhizate în nici un fel.

**28.** Aliniatul (1) al art. 93 Codul de procedură penală prevede că probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

**29.** Aliniatului 2 al art. 99 Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

**30.** La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

**31.** La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

**32.** În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

**33.** Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

**34.** În continuare, instanța reține că potrivit art.14 Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deşi, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

**35.** La fel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în faptele săvârșite a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanțe, care generează temeiul de facto şi *de iure* al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. În cazul dat este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

**36.** Prin prisma admisibilității, concludenții, utilității și veridicității probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea intenționată a inculpatului *****, comisă în circumstanțele constatate supra, exprimă sub aspect subiectiv și obiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune

prevăzută la art. 287 alin. (3) Codul penal – ***huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșit cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.***

**37.** Cât privește fapta imputată inculpatului *****, instanța de judecată notează că ultimul fiind audiat în ședință de judecată a declarat că nu vina o recunoaște.

**38.** Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de huliganism, astfel, *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Codul penal - constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

**39.** *Ordine publică* - înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

**40.** *Aplicarea violenței asupra persoanei* constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

**41.** Verificând dacă prin acțiunile descrise supra s-a atentat în mod direct la ordinea publică care reprezintă obiectul juridic special al componenței de huliganism, instanța a pornit de la premisa că prin ordine publică se are în vedere totalitatea de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

**42.** Prin încălcarea ordinii publice se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale şi morale de conviețuire, care sunt încălcate demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei şi demnității persoanei, încălcare îndelungată şiinsistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

**43.** Din explicațiile aduse noțiunii de ordine publică și sintagmei „*încălcarea ordinii publice*” rezultă că huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, iar potrivit art.131 lit.a) și b) Cod penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă inclusiv într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului sau în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane.

**44.** Mai mult ca atât, comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii, actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane.

**45.** La caz, pornind de la ansamblul probator administrat, instanța a stabilit că fapta constatată ca fiind comisă de inculpat a fost realizată aflându-se într-un loc public, în incinta localului „*****”, situat în satul***** și a fost săvârșită cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății și anume prin utilizarea scaunului în calitate de mijloc de agresiune, aplicarea loviturii în regiunea capului precum și manifestarea unui comportament violent în prezența altor persoane.

**46.** *Latura subiectivă*, a huliganismului se caracterizează prin intenții directe: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

**47.** *Subiectul* infracțiunii prevăzute de art.287 Codul penal este persoana fizicăresponsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

**48.** Ținând cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța consideră că argumentele invocate de inculpat precum că, aplicarea loviturii cu scaunul ar fi constituit o acțiune de autoapărare, de către instanță sânt apreciate critic, ca fiind declarative, considerându-le ca o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală, or în cadrul cercetării judecătorești vinovăția acestuia a fost probată pe deplin. Din declarațiile părții vătămate ***** reiese că, anterior producerii incidentului între el și ***** a avut loc un conflict în afara localului, care apoi s-a aplanat. Însă după revenirea în sala unde se desfășura evenimentul ***** a luat un scaun și i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea capului în urma căreia i-au fost cauzate leziuni corporale. Cele declarate de partea vătămată coroborează cu înregistrările video efectuate la data de 26.11.2023, unde este surprins momentul în care ***** îi aplică lui ***** o lovitură în regiunea capului cu un scaun de culoare albă, care au fost vizualizate în ședința de judecată la data de 11.05.2026. La caz instanța reține că, urmările acțiunilor comise de inculpat sunt confirmate și prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr.202402D0042 din 13.01.2024 prin care la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet.***** a.n.1992, s-a constatat, plăgi deschise multiple ale capului, plăgi contuzinate regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. La fel fiind audiații în cadrul ședinței de judecată martorii **********și ***** au confirmat faptul că situația s-a desfășurat în cadrul unui eveniment public cu participarea mai multor persoane, precum și faptul că inculpatul a utilizat un scaun și a aplicat o lovitură în regiunea capului părții vătămate *****.

**49.** Cât privește solicitarea avocatului care a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, pe motiv că vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal nu a fost confirmată prin probe pertinente și

concludente și fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă.

**50.** Toate susținerile apărării se dovedesc a fi nefondate, formulate pur declarativ, fără probe care să le susțină și fără a se raporta corect la prevederile legale aplicabile.

**51.** Drept urmare, instanța respinge argumentele apărării ca fiind neîntemeiate, speculative și formulate cu scopul vădit de a evita tragerea la răspundere penală a inculpatului, în condițiile în care probatoriul administrat demonstrează în mod convingător vinovăția acestuia.

**52.** Așadar, decurgând din probele acumulate în cadrul urmăririi penale, în raport cu probele administrate și cercetate în ședința judiciară, cercetând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată stabilește şi, de asemenea, este convinsă că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul a avut loc şi că această faptă a fost săvârșită anume de *****, faptă care întrunește elementele infracțiunii şi care este prevăzută de art.287 alin.(3) din Codul penal, pentru care şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus unei pedepse penale.

***Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.***

**53.** În continuare, în vederea stabilirii unei pedepse juste și corecte, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile articolelor 7 și 75 din Codul penal.

**54.** Astfel, norma prevăzută la art.7 alin. (1) din Codul penal, stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Norma indicată coroborată cu prevederile art. 75, alin. (1), din Codul penal, stabilește că persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni li se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

**55.** Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

**56.** Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

**57.** Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

**58.** Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

**59.** Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

**60.** Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

**61.** În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

**62.** Instanța menționează că printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și Codul de procedură penală.

**63.** Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

**64.** La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi

măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

**65.** De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

**66.** În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

**67.** Referitor la gravitatea infracțiunii săvârșite, instanța de judecată, atestă că infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani, potrivit art.16 alin. (4) Codul penal, se califică ca infracțiune gravă.

**68.** La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține potrivit revendicării (forma 246) anterior nu a fost judecat (f.d.96), conform cazierului contravențional eliberat la data de 02.01.2024, în perioada de timp 01.01.2009-02.01.2024 pe numele ultimului au fost înregistrate 9 contravenții (f.d.101), potrivit caracteristicii de la locul de domiciliu este caracterizat pozitiv (f.d.95), la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.98,100).

**69.** Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 din Codul penal în privința lui ***** instanța de judecat nu a stabilit, iar în sensul art.76 alin.(1) lit.g) din Codul penal – ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea.

**70.** Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei în raport cu inculpatul ***** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acestuia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat, a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

**71.** La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului *****, instanța de judecată ține cont și de elementele ce țin de materialitatea faptei comise de inculpat, cât şi de datele referitoare la persoana acestuia, prin urmare, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, în acest caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

**72.** În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancțiunii normei penale speciale imperative, incriminate inculpatului, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat - este aplicarea unei pedepse sub formă de

închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, dar şi cu comportamentul şi starea persoanei inculpatului.

**73.** Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

**74.** Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

**75.** Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

**76.** Astfel, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei reflectate supra și coroborarea probelor care furnizează informații respective, precum și indicarea temeiurilor care furnizează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcat.

**77.** În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța va aplica în privința inculpatului ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **3 (trei) ani,** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

**78.** Totuși, închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

**79.** Astfel, în temeiul art.90 alin.(1) Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

**80.** Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art.90 Codul penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de

pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

**81.** Instanța de judecată consideră că este rațional de a-i stabili inculpatului ***** o pedeapsă neprivativă de libertate, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

**82.** În baza art.90 alin.(6) Cod penal, se obligă ***** ca în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, or corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate şi va atinge scopul restabilirii echității sociale.

**83.** Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea acestuia, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

***Cu privire la măsura preventivă***.

**84.** Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

**85.** Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – ***obligarea de a nu părăsi țara*** în privința inculpatului *****, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

**86.** În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

***Corpurile delicte.***

**87.** Cu referire la prevederile art.385 alin.(1) pct.13, art.397 alin.(3), art.162 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

**88.** În conformitate cu prevederile art.158 alin.(1) Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

**89.** Totodată, potrivit art.162 Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate şi predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

**90.** Prin ordonanța din 28.01.2024 a fost recunoscut drept corp delict și a anexat la cauza penală: un suport optic de tip CD-R pe care sunt stocate două înregistrări video, ridicat de la partea vătămată ***** (f.d.56), care după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a acesteia.

***<u>Acțiunea civilă.</u>***

**91.** Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură penală al RM, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

**92.** Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

**93.** Potrivit art.219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art.2036 Codul Civil, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit

prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

**94.** În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

**95.** Examinând chestiunea referitor la acțiunea civilă, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanțele din 05.12.2023 (f.d.9,11) a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și civilă *****. În ședința de judecată avocatul Andrei Starîi în interesele părții vătămate și civile ***** a înaintat o acțiune civilă către ***** privind încasarea prejudiciului material în sumă de 60 000 lei, a sumei de 5000 lei cheltuită pentru tratament și medicamente, a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 lei.

**96.** În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

**97.** Iar, art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

**98.** În temeiul art.2036 alin.(1) și (2) Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

**99.** În conformitate cu art.2037 Codul civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea

despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

**100.** Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, sa constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenție, or, Curtea a considerat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art. 6".

**101.** Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

**102.** În context, instanța de judecată menționează, că integritatea fizică a persoanei este un atribut esențial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală, din vina altor persoane, poate pretinde la o compensație bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât şi prin repararea prejudiciului de la cei care se fac vinovați de prejudiciul cauzat.

**103.** Raporturile juridice privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces se consideră că au apărut la data la care sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale. La calcularea plăților lunare sau la repararea despăgubirilor apărute, dreptul la acțiuni apare la situația respectivă, fiind aplicate prevederile actelor normative în vigoare.

**104.** Legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, este prejudiciul cauzat sănătății ca rezultat a faptei ilicite. Raportul cauzal între fapta ilicită a autorului prejudiciului şi vătămarea sănătății, are ca urmare pierderea posibilității persoanei prejudiciate de a duce un mod de viață, pe care la avut până la cauzarea vătămărilor corporale, în acest sens, punându-se în pericol viața şi sănătatea persoanei.

**105.** În speță, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202402D0042 din 13.01.2024 prin care la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet.***** a.n.1992, s-a constatat, plăgi deschise multiple ale capului, plăgi contuzinate regiunea frontală, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

**106.** Potrivit rigorilor art.387 alin.(3) Codul de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

**107.** Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă că, deși avocatul Andrei Starîi, în interesele părți vătămate și civile a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în beneficiul părții vătămate și civile ***** – suma de 65 000 lei, fiind anexată doar informația eliberată de clinica Laser & Beauty Impuls, însă nu au fost prezentate suficiente probe certe și veridice pentru a justifica cuantumul prejudiciului material invocat, din ce considerente această cerință nu

pot fi admisă la etapa dată, în contextul în care, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părți vătămate și civile urmează prezentarea probelor suplimentare, pentru care este necesar de a amâna ședința de judecată.

**108.** Or, condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: a) infracțiunea să fi produs prejudiciul; b) între infracțiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; c) prejudiciul trebuie să fie cert; d) prejudiciul să nu fi fost reparat; e) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

**109.** Prin urmare, instanța de judecată va admite în principiu această cerință, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

**110.** Totodată, soluționând acțiunea civilă formulată în partea prejudiciului moral, instanța va ține cont de împrejurările în care s-a comis infracțiunea, comportamentul inculpatului după comiterea faptei şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate, se va reține şi faptul că această sumă de bani trebuie să fie într-un cuantum rezonabil, să nu reprezinte în același timp şi o pedeapsă pentru inculpat, dar şi o sursă de îmbogățire pentru partea civilă.

**111.** Din practica judiciară constantă adoptată de instanțele de judecată se deduce că prin prejudiciu moral se înțelege suferințe psihice sau fizice cauzate prin acțiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viață, sănătate, demnitate și reputația profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale. Prejudiciile afective constau în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune, care cuprind suferințele psihice determinate de pierderea persoanelor apropiate, cât și orice alte suferințe psihice similar.

**112.** Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

**113.** Astfel, instanța de judecată va admite parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Andrei Starîi, în interesele părții vătămate și civile ***** către ***** privind încasarea prejudiciului moral și va dispune încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** cu titlu de prejudiciu moral suma de 10 000 lei, sumă care este echitabilă, ce constituie o satisfacere comensurabilă și nu reprezintă un venit nejustificat pentru acesta.

**114.** Cu referire la cheltuielile pentru asistența juridică instanța de judecată ia în considerație următoarele. În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.*

**115.** Conform prevederilor art.96 alin.(1), ($1^1$) Codul de procedură civilă, i*nstanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut*

*câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

**116.** Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariului avocatului (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată), b) copia de pe facturile de strictă evidentă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie, c) lista detaliată a actelor şi acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

**117.** Potrivit Recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică aprobate prin Decizia nr.2 a Consiliului Uniunii Avocaţilor din 30.03.2012 (în continuare Recomandări) „*la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă”.*

**118.** În această ordine de idei, reţinând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate (s-a prezentat bonul de plată seria PL nr.524097 din 28.10.2025), complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, instanţa va admite pretenţia dată şi va încasa de la ***** în beneficiul lui ***** cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei.

**119.** Mai mult, instanţa conchide că şi condamnarea inculpatului ***** în mare parte, va constitui prin sine o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral şi va produce mulţumire justă deplină, bazată pe echitate şi va avea valoarea unei satisfacţii echitabile proporţionată circumstanţelor cauzei penale. Nu în ultimul rând, conform practicii CEDO, însuşi sancţionarea făptuitorului - constituie în sine o satisfacţie echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat victimei.

***Cheltuielile judiciare.***

**120.** În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, laadoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare,

**121.** Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

**122.** Instanţa de judecată, raportând prevederile legale evidenţiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracţiune, vinovăţia acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea raportului de expertiză judiciară, care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, au avut la geneză comportamentul infracţional al inculpatului.

**123.** Din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-au întocmit: Raportul de expertiză judiciară nr.2024D0042 din 13.01.2024 (f.d.64-65,verso) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 (trei sute douăzeci) lei.

**124.** În acest sens, instanța de judecată va încasa de la ***** în contul statului suma de **320** (trei sute douăzeci) **lei** cu titlu de cheltuielile judiciare.

***Dispozitivul***

**125.** În conformitate cu prevederile art.70, art.90, Codul penal, art.162, art.219-225, art.227-229, art.384-385, art.387, art.389, art.395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

**h o t ă r ă ş t e:**

*****, a.n.*****, c/p *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) din Codul penal al RM şi în temeiul acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de ***3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.***

În temeiul art.90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui *****, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă *****, în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Condamnatul *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

***Corpul delict***: suportul optic de tip „CD-R”, ridicat de la partea vătămată ***** și anexat la cauza penală prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte din 28.01.2024, după intrarea sentinței în vigoare urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a acesteia.

Se admite în principiu, pretenția privind încasarea prejudiciului material, solicitat în acțiunea civilă, intentată de avocatul Andrei Starîi, în interesele părții vătămate și civile ***** către *****, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Andrei Starîi, în interesele părții vătămate și civile ***** către ***** privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează de la *****, a.n.*****, c/p *****, domiciliat în mun.*****, comuna *****, str.***** 8 în beneficiul lui *****, domiciliat în mun.***** str.*****cu titlu de prejudiciu moral - suma de 10 000 (zece mii) lei, și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică – suma de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Se încasează de la *****, a.n.*****, c/p *****, domiciliat în mun.*****, comuna *****, str.***** 8 în contul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, ***cu titlu de cheltuielile judiciare.***

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

**Președintele ședinței,**
**judecătorul** **Svetlana Bîcu**